

Hospitalita

ZE SVĚTA

*Sloučení s Kongregací
malých bratří Dobrého pastýře*

CENA EVROPSKÉHO OBČANA

*milosrdní bratři
ocenění v Bruselu*

PRVNÍ DEN BEZ MAMINKY

*malé zamyšlení nad problematikou
inkluze ve školství*

TOBIT

*Důstojné
nakládání s ostatky
nenarozených dětí*

EBOLA NA ÚSTUPU

*o boji milosrdných bratří
obě nemocnice otevřeny*

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 1 Konference
Křesťanství a eutanazie
- 2 XXIII. Světový dne
nemocných
- 3 Rok povolání do hospitality
- 4 Sloučení s Kongregací malých
bratří Dobrého pastýře
- 5 Milosrdní bratři ocenění
v Bruselu
- 6 Ebola na ústupu
- 7 100 let od smrti
sv. Benedikta Menni
- 8 Kongres historiků
- 9 Restaurace soch

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 4 Duchovní péče u nemocných
- 5 Tobit
- 6 Nové vybavení slouží
nemocným
- 7 První den bez maminky
- 8 Knižní typ - Tichá srdce

SPIRITUALITA

- 5 Zamyšlení k době postní
a velikonočnímu triduu
- 6 Bl. Olallo Valdés, OH

*Milé čtenářky,
milí čtenáři,*

každá prožitá radost může být hnací silou v životě. I přesto, že se neustále setkáváme s nepříliš dobrými zprávami, které nechci nijak zlehčovat, je pro každého životně důležité být oklopen i informacemi o tom, co se podařilo. Je zde ale i nadšení a „umělá radost“, která je patrná zvláště v křesťanských kruzích – vnucené mimické zakřivení úst a „být nad věcí“ bez ohledu na situaci. Člověk má právo na své city a emoce, za které je také odpovědný. A nemůže se taky usmívat od svítání do soumraku, přestože nechce nikomu ublížit. Tolerance je nadřazena této „umělé radosti“. Vzájemným vyjadřováním svých pocitů a jejich respektováním dokážeme na sebe působit a ovlivňovat se. Nevytváříme tak negativistickou společnost, ani společnost s „naprogramovaným úsměvem“, ale působíme svým životem (tím, co v něm překonáváme) jeden na druhého.

Nám všem přeji, aby se naše tolerance neustále prohlubovala a vytvářela silnější pouta lásky. Ať nám Pán v tomto žehná na přímluvu Panny Marie a sv. Jana z Boha.

Br. Martin Macek, OH

*představený milosrdných bratří
v Čechách na Moravě a Slovensku*

KONFERENCE KŘESŤANSTVÍ A EUTANAZIE

„Nevyléčitelně nemocní lidé existují, ale neexistují lidé, o které nejde pečovat..“

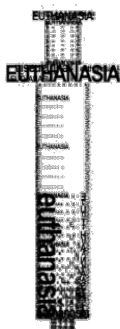
To jsou slova br. Martina Macka, představeného řádu milosrdných bratří v ČR a na Slovensku, který vystoupil na konferenci „Eutanazie a křesťanství“ pořádané v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR jejím místopředsedou Janem Bartoškem a kardinálem Dominikem Dukou na začátku února

u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných.

Úvodní přednášku br. Martina na téma *Per corpus ad animam* – tělem k duši, ve které hovořil o přístupu milosrdných bratří k nemocným a potřebným, a zvláště o postoji řádu vůči diskutovanému etickému záležitostem, jako je např. eutanazie, následovaly příspěvky sester Boromejek o jejich zkušenostech nejen z pražské nemocnice Pod Petřínem, přednáška profesora Čápa, předsedy Asociace kolegů katolických lékařů, o eutanazii z pohledu praktického lékaře, či doktorky Svatošové o hospicové péči v ČR.

Jsme vděční, že milosrdní bratři byli na přání otce kardinála na tuto konferenci přizváni, aby mohli předat svůj postoj k problematice dle vzoru hospitality sv. Jana z Boha, ale především, že se problematickému tématu eutanazie věnuje široká veřejnost a postoji křesťanství je v tomto kladen velký význam.

vp

XXIII. SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

V NEMOCNICI MILOSRDNÝCH BRATŘÍ VE VIZOVICÍCH

V den památky Panny Marie Lurdské (11. února) si církev připomíná Světový den nemocných. Jeho slavení ustanovil v roce 1993 sv. Jan Pavel II.

S tímto datem, kromě události prvního zjevení Panny Marie dívky Bernadettě ve francouzských Lurdech v roce 1858, se pojí ještě další dva významné momenty v dějinách církve, které nejsou příliš známé: Dne 11. února 1984 vydal papež Jan Pavel II. apoštolský list *Salvifici Doloris*¹ (v českém překladu, *O křesťanském smyslu lidského utrpení*²) a o rok později v tentýž den ustanovil Papežskou radu pro pastorační práci mezi zdravotníky. K objevení spásonosného významu utrpení nemocnými, o kterém papež píše v dokumentu, může přispět samaritánský postoj pracovníků ve zdravotnictví, naplněný pozornou službou a hluboce lidským soucítěním.

Každoročně k slavení Světového dne nemocných píše papež poselství, určené nejen nemocným, ale též těm,

kteří se o ně starají. Právě, u příležitosti letošního dvacátého třetího ročníku se slova papeže Františka obracejí především k pracovníkům a dobrovolníkům ve zdravotnictví. Všechny tyto obětavé služebníky trpícím vybízí ke společné meditaci nad úryvkem z knihy Job: „*Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou*“ (29, 15). Doporučuje také přístup k tomuto textu, a to z hlediska „*sapientia cordis*“.

Tato moudrost srdce není podle papeže teoretickým poznáním nebo ovocem úvah, ale je „*postojem, který vlil Duch Svatý do mysli a do srdce toho, kdo se dokáže otevřít vůči utrpení druhých a poznává v něm Boží obraz*.“ Moudrost srdce se pak ve službě nemocným vyznačuje těmito rysy: službou, přítomností, vstřícností, solidarností a neposuzováním.

„Je poměrně snadné sloužit pár dní, ale je obtížné pečovat o člověka po celé měsíce anebo dokonce roky, i když on už ani není schopen poděkovat. A přece, jak velká je to cesta k posvěcování! V takových situacích lze počítat se specifickou blízkostí Pána a zároveň

to představuje mimořádnou podporu církvi při jejím poslání,³ vysoce ohodnotil papež František vytrvalou službu zdravotníků a ujistil je o zvláštní Boží pomoci v jejich snažení.

Nemocné zase vyzval k přijímání nemoci, bolesti a utrpení ve víře a k jejich prožívání v těsném spojení s ukřižovaným Ježíšem Kristem: Vždyť „zkušenost bolesti se může stávat přednostní možností pro zprostředkování milosti“ k vlastní spáse „a živoucím svědectvím víry“ pro ostatní.

V Nemocnici Milosrdných bratří ve Vizovicích ve středu 11. 2. 2015 u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných navštívili bratr Martin a paní ředitelka Ing. Z. Vlčková hospitalizované pacienty. Při slavnostní mši svaté, kterou sloužil P. Damián Němec, pomocný biskupský delegát pro pastorační nemocných v Arcidiecézi olomoucké, za nemocné a pracovníky tamní nemocnice, byli uvedeni do služby nemocným noví nemocniční kaplani, manželé Jiřina a Robert Psotovi. Po jejím skončení byla ve vestibulu nemocnice zahájena výstava fotografií o cestě bratra Martina do Indie.

*Marta Hošťálková
Katolická asociace
nemocničních kaplanů v ČR*

¹ Jan Pavel II, Salvifici doloris. O křesťanském smyslu lidského utrpení. Praha: Zvon, 1995, čl. 27.

² Srov. Tamtéž, čl. 28-29.

³ Celý text poselství Svatého otce nabízíme v rubrice „Duchovní“.

Pani Marta Hošťálková u pacientky

Pani ředitelka Zdenka Vlčková u pacientky

Žehnání novým nemocničním kaplanům

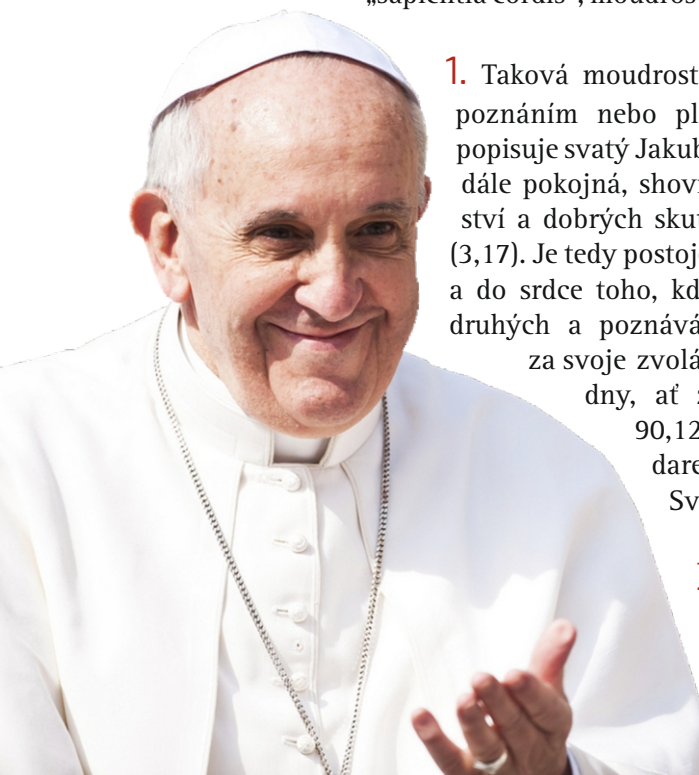

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE

„SLEPÉMU JSEM BYL OKEM A KULHAVÉMU NOHOU.“
SAPIENTIA CORDIS (JOB 29,15)

Drazí bratři a sestry,

u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných, který ustanovil svatý Jan Pavel II., se obracím na vás všechny, kdo snášíte tíhu nemoci a různým způsobem jste spojeni s trpícím tělem Kristovým, i na vás, pracovníky a dobrovolníky v oblasti zdravotnictví. Téma letošního roku nás vyzývá k meditaci o větě z Knihy Job „Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“ (29,15). Chtěl bych k němu přistoupit z pohledu „sapientia cordis“, moudrosti srdce.

1. Taková moudrost není teoretickým a abstraktním poznáním nebo plodem úvah. Podle toho, jak ji popisuje svatý Jakub ve svém listě, je především „čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká“ (3,17). Je tedy postojem, který vlil Duch Svätý do mysli a do srdce toho, kdo se dokáže otevřít vůči utrpení druhých a poznává v něm Boží obraz. Přijímáme za svoje zvolání žalmu „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce“ (Žalm 90,12). V sapientia cordis, jež je Božím darem, můžeme vidět souhrn plodů Světového dne nemocných.

2. Moudrost srdce znamená sloužit bratrovi. V Jobově řeči, která obsahuje slova „slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“, se zdůrazňuje rozměr služby potřebným prokazované

tímto spravedlivým mužem, jenž se těší autoritě a zaujímá důstojné místo mezi staršími města. Jeho morální velikost se projevuje službou chudému, který žádá o pomoc, jakož i péčí o sirotka a vdovu (verše 12-13). Kolik křesťanů i dnes prokazuje nikoli slovy, ale životem zakořeněným v ryzí víře, že jsou „slepému okem“ a „kulhavému nohou“! Jsou to lidé, kteří stojí nablízku nemocným, když potřebují stálou péči a pomoc při umývání, oblékání i jedení. Zvláště když se tato služba prodlužuje v čase, může se stát namáhavou a zatěžující. Je poměrně snadné sloužit pár dní, ale je obtížné pečovat o člověka po celé měsíce anebo dokonce roky, i když on už ani není schopen poděkovat. A přece, jak velká je to cesta k posvěcování! V takových situacích lze počítat se specifickou blízkostí Pána a zároveň to představuje mimořádnou podporu církvi při jejím poslání.

3. Moudrost srdce znamená být s bratrem. Doba strávená v blízkosti nemocného je posvátným časem. Je to chválení Boha, jež nás připodobňuje obrazu jeho Syna, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Sám Ježíš řekl: „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží“ (Lk 22,27). S živou vírou prosme Ducha Svatého, aby nám dal milost chápat toto často tiché doprovázení, při němž jsme vedeni, abychom věnovali svůj čas sestřám a bratrům, kteří díky naší blízkosti a náklonnosti pocítují lásku a útěchu. Jak velká lež se oproti tomu skrývá za určitými názory, které tolik trvají na „kvalitě života“ a vnucují přesvědčení, že život vážně postižený chorobou není hoden toho, aby se žil!

4. Moudrost srdce znamená vycházet ze sebe a jít bratrovi v ústrety. Náš svět často zapomíná na zvláštní hodnotu času stráveného u lůžka nemocného, protože jsme zachvázeni spěchem, frenetickou činností a výrobou a zapomínáme na rozměr nezištnosti, starosti a péče o druhého člověka. Za takovýmto postojem v podstatě často stojí vlažná víra, která zapoměla na Pánova slova „pro mne jste to udělali“ (Mt 25,40). Proto bych chtěl znovu připomenout „absolutní prioritu ‚vycházet ze sebe vstříc bratru‘, což je jedno ze dvou hlavních přikázání, která zakládají každou morální normu, a to nejzřetelnější znamení pro rozlišování ve věcech duchovního růstu, jenž je odpovědí na absolutně nezištné Boží sebedarování“ (apoštol. exhortace Evangelium gaudium, 179). Z téže misijní povahy církve pramení „účinná láska k bližnímu, soucit, který rozumí, pomáhá a podporuje“ (tamtéž).

5. Moudrost srdce znamená být solidární s bratrem a neposuzovat ho. Láska potřebuje čas; čas na léčení nemocných a na návštěvu u nich; čas na to, abychom

jim byli nablízku, jako to udělali Jobovi přátelé: „Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná“ (Job 2,13). Ale Jobovi přátelé v sobě skrývali negativní úsudek o něm: mysleli si, že jeho neštěstí je Božím trestem za jeho vinu. Pravá láska však znamená sdílení, které neposuzuje a nenárokuje si obrácení toho druhého. Je svobodná oproti falešné pokoře, jež podvědomě usiluje o uznání a má zálibu ve vykonaném

*„Pravá láska však znamená sdílení,
které neposuzuje a nenárokuje si
obrácení toho druhého.“*

dobru. Jobova zkušenost nachází svou autentickou odpověď pouze v Ježíšově kříži, nejvyšším skutku Boží solidarity s námi, který je naprosto nezištný a milosrdný. Tato odpověď lásky na drama lidské bolesti, zvláště nevinné, zůstává stále vtisknuta do těla zmrtvýchvstalého Krista, do jeho oslavených ran, které jsou pro víru pohoršením, ale zároveň znamenají i důkaz pro ni (srov. Homilie při kanonizaci Jana XXIII. a Jana Pavla II., 27. dubna 2014). Přestože nemoc, samota a neschopnost nabývají převahy nad naším životem prožívaným jako dar, může se zkušenost bolesti stávat přednostní možností pro zprostředkování milosti a zdrojem pro získávání a posilování moudrosti srdce. Proto chápeme, že Job, když se na konci své zkušenosti obrací na Boha, může prohlásit: „Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem“ (42,5). I lidé ponoření do tajemství bolesti a utrpení, jež je přijímáno ve víře, se mohou stávat živoucími svědky víry, která jim umožňuje setrvávat v samotném utrpení, i když ho člověk svým vlastním rozumem nedokáže pochopit do hloubky.

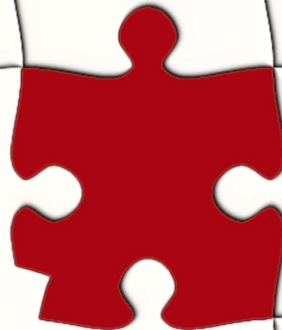
6. Svěřuji Světový den nemocných pod mateřskou ochranu Panny Marie, která ve svém lůně přijala a zrodila vtělenou Moudrost, našeho Pána Ježíše Krista. Maria, Trůne Moudrosti, jako naše Matka oroduj za všechny nemocné i za ty, kdo se o ně starají. Učiň, ať ve službě trpícím bližnímu a skrze zkušenost bolesti dokážeme přijímat pravou moudrost srdce a umožňujeme jí, aby v nás narůstala.

Tuto prosbu za vás všechny doprovázím svým apoštolským požehnáním.

Ve Vatikánu 3. prosince 2014 památka svatého Františka Xaverského

FRANTIŠEK

Zdroj: Biskupství brněnské

HOSPITALITA

PŘIJĎ A ZAPOJ SE!

ŘÁD MILOSRDNÝCH BRATŘÍ
2015 ROK POVOLÁNÍ K HOSPITALITĚ

WWW.MILOSARDNI.CZ

2015

ROK POVOLÁNÍ K HOSPITALITĚ

Na poslední generální kapitule milosrdní bratři na přání svých mladších členů rozhodli, že rok 2015 bude věnován „povolání k hospitalitě“. Pod heslem „Přijď a zapoj se“ tak má řád snahu o rozšíření povolání milosrdenství ve všech jeho dimenzích nesoucích rysy řádu milosrdných bratří.

„Rok povolání k hospitalitě“ začne 20. ledna a zakončen bude 20. ledna 2016 v den památky obrácení našeho otce sv. Jana z Boha.

Náš generální představný vyzývá všechny bratry a spolupracovníky k účasti na této iniciativě, abychom společně jednali v harmonii každý svým vlastním způsobem ve své práci

a zažívali radost z povolání a byli schopni předávat tuto radost a nadšení druhým.

K této příležitosti bychom i my, milosrdní bratři v České republice a na Slovenku, chtěli vyzvat všechny lidi, nejen ty pracující u nemocných a jakkoli potřebných, aby se nechali inspirovat příkladem Milosrdného Samaritána, učili se přijímat druhé s láskou a obětavostí a viděli v tomto službu samotnému Kristu.

Generální kurie připravila k letošnímu roku materiály k rozjímání a modlitbě pro každý měsíc. Odkazy na tyto materiály jsou v několika jazycích k dispozici na našem webu.

*Br. Benigno Ramos
generální rádce řádu*

365 SVĚDECTVÍ HOSPITALITY

K inspiraci ve službě hospitality má sloužit i iniciativa generální kurie, která ze všech svých bratří a spolupracovníků vybrala 365 z nich, kteří poskytli své osobní svědectví ze služby na poli hospitality. Každý den „roku povolání k hospitalitě“ si tak na našich řadových webech lidé mohou přečíst inspirativní osobní svědectví.

KLÁŠTER NA ČAS

Zároveň k letošnímu roku nabízíme možnost poznat život milosrdných bratří z blízka a zažít „klášter na čas“. Všichni mladí muži, kteří cítí náznak svého povolání k hospitalitě – službě nemocným a potřebným, jsou vítáni v našich komunitách, kde toto povolání mohou blíže poznat a rozvíjet.

Po domluvě s představeným řádu je možné strávit nějaký čas v našem klášteře a nahlédnout do života řeholníků. Ke kontaktu můžete využít formulář na našem webu nebo email prevor@milosrdni.cz. (Předem připomínáme, že pobyt v klášteře neslouží k odpočinku v běžném životě, ale skutečně k rozeznání a postupnému poznávání a prohlubování svého osobního povolání.)

VYSOKÉ TATRY S ŘEHOVNÍKY

POVOLÁNÍ - SVĚDECTVÍ PRAVDY

Vícedenní setkání pro mladé muže s několika milosrdnými bratry, kteří chtějí strávit několik dní ve Vysokých Tatrách a zamýšlet se nad svým povoláním.

Plán: duchovní program, vysokohorská turistika, aj. | **Ubytování:** chata

Termín: léto 2015

Informace: www.milosrdni.cz/tatry

Kontakt: tatry@milosrdni.cz

SLOUČENÍ S KONGREGACÍ MALÝCH BRATŘÍ

V pondělí 19. ledna 2015 proběhlo ve městě Albuquerque v Novém Mexiku v USA sloučení Kongregace Malých bratří Dobrého Pastýře s řádem sv. Jana z Boha, milosrdnými bratry.

Kongregace byla založena milosrdným bratrem Mathiasem Barrettem, který se narodil 15. března 1900 ve Watefordu v Irsku. Už v 16 letech se začal zajímat o život milosrdných bratří, ke kterým později i vstoupil. Sloužil těm nejpotřebnějším a nejchudším po vzoru sv. Jana z Boha. Během čtrnácti let pomohl založit pět institucí – útočiště pro 200 mužů, nemocnici o 500 lůžkách, domov pro epileptiky, polévkovou kuchyni a zotavovnu pro 75 pacientů. Svojí pohostinností dokázal reagovat na různé potřeby chudých. Roku 1950 však po nedorozumění se svými představenými opustil řád milosrdných bratří. Byl však rozhodnutý se i nadále věnovat těm nejposlednějším. 19. ledna 1951 založil právě ve městě Albuquerque Kongregaci Malých bratří Dobrého Pastýře. Brzy ho následovali další muži a začali tak rozvíjet dílo, které zaštiťo-

valo domy pro bezdomovce, postižené osoby, nemocné AIDS, týrané ženy a další zařízení. Br. Mathias zemřel 12. srpna 1990 ve věku 90 let.

Dnes má kongregace 27 bratří a působí na Haiti, v USA, Kanadě, v Irsku a Anglii. Na její generální kapitule bylo rozhodnuto o návratu k řádu milosrdných bratří, což se stalo 19. ledna 2015 po složení slibů do rukou generálního představeného milosrdných bratří br. Jesus Etaya. Vznikla tímto i nová řádová provincie Dobrého Pastýře.

Prosíme o modlitby za úspěch tohoto spojení pro dobro církve a úkolu, který nám byl svěřen.

vp

MILOSRDNÍ BRATŘI OCENĚNÍ V BRUSELU

CIVI EUROPAEO PRAEMIUM – CENA EVROPSKÉHO OBČANA

Řád milosrdných bratří obdržel prestižní ocenění Evropské unie za jeho staletí trvající péči o nemocné a potřebné v Evropě, ale i za úsilí v boji s epidemií eboly v Západní Africe.

Ve středu 25. února převzal br. Jesus Etayo, generální představený řádu milosrdných bratří, od nejvyšších

představitelů Evropského parlamentu ocenění „Civi Europaeo Praemium“ Cenu evropského občana za rok 2014. Generálního představeného doprovodili generální radové řádu br. Rudolf Knopp, zodpovědný za působení řádu v evropském regionu, a br. Giampietro Luzzato a ředitel evropské kanceláře řádu v Bruselu „Hospitality Europe“ Dr. Carlo Galasso.

Dr. Carlo Galasso, generál Pater Jesús Etayo Arrondo, europoslanec Gabriel Mato a bratr Rudolf Knopp / FOTO: www.barmherzige-brueder.at

Toto ocenění je každoročně udělováno Evropským parlamentem lidem nebo institucím za excelentní plnění svých závazků v úsilí o soužití a integraci mezi lidmi členských států Evropské unie v rámci každodenního nasazení a prosazování hodnot lidské důstojnosti, solidarity a tolerance. Bere se zde v potaz i mimořádně záslužná práce jednotlivců a institucí působících v Evropské unii ve prospěch zemí třetího světa, uvedení v praxi hodnot solidarity a mezinárodní spolupráce.

Řád milosrdných bratří byl nominován jako kandidát španělským europoslancem Gabrielem Mato a byl vybrán za vítěze pro rok 2014 komisí složenou z předních úředníků evropských institucí, ve které zasedají mimo jiné i bývalý předseda Evropské komise José Manuel Barroso a dva bývalí předsedové Evropského parlamentu Hans-Gert Pöttering a Enrique Barón.

Ocenění bylo řádu uděleno nejenom za jeho téměř pět set let trvající práci na poli sociální a zdravotní péče v Evropě a na dalších kontinentech

ve prospěch milionů nemocných, postižených a opomíjených lidí, ale i za práci řádu v přední linii jako ošetřovatelé a zdravotníci v zemích Západní Afriky postižených epidemií eboly. Úsilí a péče poskytnutá lidem v Libérii a Sierra Leone, kde milosrdní bratři provozují dvě nemocnice už mnoho let ve městech Monrovia a Lunsar, byla vykoupena životem 13 spolupracovníků (ošetřovatelů a zdravotních sester), jedné řeholní sestry, misionářky, a čtyř milosrdných bratří, včetně br. Miguela Pajarese a br. Manuela Viejo. Tito dva byli jediní evropští občané, kteří položili svůj život v boji s epidemií: byl to další důvod, proč chtěla Evropa vyjádřit vděčnost řádu milosrdných bratří za jeho obdivuhodný příklad odvahy a solidarity.

Předání ocenění proběhlo v Evropském parlamentu v Bruselu během jeho letošního prvního plenárního zasedání. Na konci ceremonie byla otevřena výstava věnovaná oceněným ze všech 28 členských zemí Evropské unie.

Zdroj: OHSJD

Kancelář „Hospitality Europe“ byla zřízena, aby zastupovala nemocnice, sociální a jiná zařízení provozovaná řádem milosrdných bratří a kongregací milosrdných sester Nejsvětějšího Srdce Ježíšova před institucemi Evropské Unie.

Myšlenka otevření kanceláře v Bruselu vzešla ze setkání milosrdných bratří a spolupracovníků evropského regionu ve Španělsku v roce 2008 a poté v Irsku v roce 2011.

Od té doby probíhá pravidelná komunikace evropských institucí s řádem ve prospěch prosazování hospitality po vzoru sv. Jana z Boha do evropského zdravotního a sociálního systému. K této iniciativě se v roce 2013 připojila i kongregace milosrdných sester.

Strategie má za cíl podporovat vzájemnou spolupráci mezi zařízeními různých členských zemí a jejich dialog s evropskými institucemi, a také zlepšovat jejich vybavenost, zajistit průběžnou modernizaci a v neposlední řadě výměnu zkušeností mezi zařízeními dle jejich odborností. Tato myšlenka stojí v centru zájmů EU, proto se projekt těší její podpoře.

Významnou roli hraje kancelář v koordinaci mimoevropských projektů milosrdných bratří a sester s projekty Evropské Unie v zemích třetího světa.

www.hospitality-europe.eu

EBOLA NA ÚSTUPU

O BOJI MILOSRDNÝCH BRATŘÍ OBĚ NEMOCNICE OTEVŘENY

Od vrcholu epidemie eboly v zemích Západní Afriky (Guinea, Sierra Leone a Libérie), která zcela ochromila tamní zdravotní systém a zanechala za sebou zatím přes 10 000 mrtvých lidí, uběhlo něco málo přes 7 měsíců, řád milosrdných bratří však již dokázal plně obnovit svoji zdravotní péči obyvatelům Libérie a Sierra Leone.

Katolická nemocnice sv. Josefa v Monrovii (Libérie), kterou se podařilo znovuotevřít 24. listopadu 2014 díky pomoci a spolupráci mnoha různých organizací, pokračuje ve své službě místním obyvatelům v širokém okolí v ambulantní péči se specializací na péči o matky a děti. Právě oddělení pro matky s dětmi je nesmírně citlivé a především vytižené v závěrečné fázi epidemie. Zároveň vyžaduje výrazně zpřísněné podmínky bezpečnosti a ochrany pacientů před nákazami, zvláště eboly. Zaměstnanci nemocnice musí každý den procházet testem IPC

(Infection Prevention and Control) infekční prevence a kontroly, mnoha školeními a vzdělávacími kurzy, aby věděli, jak v těchto zpřísněných podmínkách mají pracovat.

Nemocnice Mabesseneh sv. Jana z Boha v Lunsaru (Sierra Leone), která byla znovuotevřena 6. ledna 2015 za technické a profesní podpory organizace IMC (International Medical Corps – Mezinárodní lékařské jednotky), AU (African Union – Africká unie) a CUAMM (Medici con l’Africa – Lékaři pro Afriku), ale i velkého množství mezinárodních dobrovolníků, ve prospěch mnoha pacientů, kteří dlouhé měsíce s nadějí čekali na obnovení činnosti nemocnice, aby mohli být ošetřeni. V nemocnici vedle chirurgické jednotky funguje stejně jako v Monrovii centrum pro matky a děti poskytující zdravotní péči a porodní asistenci z mnoha okolních vesnic.

Zdravotní centrum sv. Jana z Boha v Lungu (Sierra Leone) bylo otevřeno 2. března 2015 po několika týdnech cvičení a školení personálu zařízení

a přeorganizování zařízení pro zajištění bezpečnostních podmínek. Školení měli na starosti lékaři z nemocnice v Lunsaru. Jelikož je zařízení nově otevřené, příliv pacientů je pozvolný, nicméně můžeme alespoň garantovat bezpečnost pacientů a personálu.

Společenský závazek, který obě zařízení v Sierra Leone mají, se nejvíce projevilo při jejich zavření po vypuknutí epidemie. Nyní je třeba v této péči pokračovat. S cílem zamezení šíření infekce byly i v době epidemie mnohé rodiny v domácí karanténě monitorovány a byla jim poskytována pitná voda (upravovaná v nemocnici), jídlo a zdravotní péče. Dnes tato služba pokračuje a tak jsou chráněny stále nové rodiny. Rodinu je zde třeba chápat jako základ zdravé společnosti.

*„Dokud nevyřešíme
poslední případ, nebude
ebola za námi.“*

Lékaři bez hranic

Ještě jednou mnohokrát ze srdce děkujeme všem lidem dobré vůle, asociacím, vládním i nevládním organizacím za jejich nezištnou pomoc po boku milosrdných bratří v péči o nemocné a potřebné v postižených zemích.

A zvláštní dík patří všem členům rodiny sv. Jana z Boha, bratřím a spolupracovníkům, kteří projevili svoji zvláštní schopnost semknutí se v době krize a neutuchající podpory a zájmu o ty nejpotřebnější ve snaze jim pomoci nasazením všech svých sil a prostředků.

Zdroj: OHSJD

EBOLA MISIJNÍ PROJEKT 2015

Stejně jako každý rok i letos generální představený br. Jesus Etayo vyhlásil misijní projekt řádu milosrdných bratří pro rok 2015 – nemocnice milosrdných bratří v Monrovii (Libérie) a v Lunsaru (Sierra Leone).

Podpora (nejen finanční) těchto zařízení byla od léta loňského roku, kdy naplno vypukla epidemie eboly v západní Africe, poměrně velká. Díky tomu se obě naše tamní nemocnice mohly naplno zapojit do boje s ebolou a společně s dalšími organizacemi, které v oblasti zasahují, se daří epidemii postupně potlačovat. Jelikož se jí však zcela zastavit nepodařilo a škody, které napáchala, jsou ohromné, je naší pomoci z „bohatších částí světa“ stále třeba.

KOLIK STOJÍ BOJ S EBOLOU?

- 10 €** | informovanost – sada informačních materiálů, díky kterým místní obyvatelé ví, jak zacházet s člověkem s podezřením na nakažení ebolou
- 20 €** | bezpečný přesun nakaženého do zdravotnického zařízení
- 30 €** | pokrytí nákladů na testování vzorků na ebolu
- 100 €** | kompletní výstroj zdravotníka ošetřujícího nakaženého pacienta ebolou – rukavice, brýle, ochranný oblek, maska, návleky na boty a pokrývka hlavy

(dle statistik CUAMM, našeho partnera v lunsarské nemocnici, viz www.mediciconlafrica.org)

I VY MŮŽETE V TOMTO ÚSILÍ POMOCI!

Modlitbou, či finančně – své dary můžete posílat na číslo konta

1341663309/0800

Jako variabilní symbol uveďte 8888 anebo 2015.

Za jakékoli dary mnohokrát děkujeme!

SLOVENSKÍ MILOSRDNÍ BRATIA

*a ich praktická pomoc,
ako zastaviť
ebolou v Afrike*

Slovenská komunita milosrdných bratov zorganizovala nedávno osobitnú modlitbovú iniciatívu za ochranu pred ochorením ebola, za duše tých, čo na ňu zomreli i za tých, ktorí ňou trpia a ktorí sa o takto postihnutých starajú. Chceli tak podporiť našich bratov starajúcich sa o postihnutých ebolou v Afrike. Podujatie zaznamenalo veľkú odozvu po celom Slovensku.

V Lurdskej jaskynke na bratislavskej Kalvárii sa v nedeľu 26. októbra 2014 zišlo na tento úmysel vyše stodvadsať ľudí, čo nás nesmierne potešilo. Nepochybne nám v propagácii podujatia pomohli aj kresťanské médiá: TK KBS, Rádio Lumen, TV Lux a Katolícke noviny. Na úvod podujatia sa prítomným prihovril prior slovenskej komunity milosrdných bratov Joachim Mačejovský OH. Prvý desiatok slávnostného ruženca sa prostredníctvom telefonického spojenia modlil bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko, keďže nemohol byť kvôli udeľovaniu sviatosti birmovania osobne prítomný. Ďalej sa modlili

členovia rehole milosrdných bratov, ich spolupracovníci, členky Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa, ktoré pracujú v nemocnici milosrdných bratov. Po modlitbe dominikán páter Chryzostom OP požehnal pamätnú tabuľku z mramoru vyrobenú na tento úmysel, trvalo pripomínajúcu v jaskynke Panny Márie prosby za ochranu pred ebolou. Na slávnosti si ľudia mali možnosť zakúpiť sviečky s logom rehole Milosrdných bratov. Vybierali sme 500 eur, ktoré sú určené našim africkým milosrdným bratom v nemocniciach v Libérii a Sierra Leone, kde sa starajú o chorých na ebolu. Na základe písomnej i rozhlasovej výzvy sa do podujatia zapojilo celé Slovensko. Rehoľa tak súdi na základe množstva pozitívnych ohlasov, ktoré dostala - od Sniny až po Kúty, od jednotlivcov až po rehoľné komunity, ktoré sa modlili a stále modlia na uvedený úmysel. Na toto podujatie nadväzuje ešte benefičný koncert známej vokálnej skupiny SKLO v bratislavskom kostole milosrdných bratov. Výťažok z neho opäť pôjde na nákup potrebných zdravotných ochranných i dezinfekčných pomôcok pre zariadenia milosrdných bratov pomáhajúce

v boji proti ebola. Ako sa vyjadrila jedna z účastníčok podujatia, pani Eva Randová z Bratislavy: „O podujatí som sa dozvedela z viacerých zdrojov, najmä internetových, od známych. Milosrdní bratia zvolili, domnievam sa, najlepšie riešenie k problému, akým je ebola, lebo médiá nás dnes zaplavujú často protichodnými informáciami, z ktorých má človek chaos, špekulujú

„ Dostali sme nesmierne veľa pozitívnych ohlasov na našu iniciatívu...”

nad riešeniami a modlitby k Panne Márii majú veľkú silu a účinnosť, presahujú všetky iné možnosti. Oceňujem aj to, že k modlitbe pozvali otca biskupa, lebo ako hovorí sv. Ignác Antiochijský, kde je biskup, tam je Cirkev.“ Prior Joachim Mačejovský doplnil: „ Dostali sme nesmierne veľa pozitívnych ohlasov na našu iniciatívu, modlili sa s nami tisíce veriacich. Som veľmi spokojní, katolícke médiá odvodli veľmi dobrú prácu tým, že nám pomohli toto podujatie sprostredkovať ľuďom. Určite každý z nás sa má možnosť modliť sa za uvedený úmysel aj ďalej.“

Andrea Eliášová
Fotografie: archív rehole
Milosrdných bratov

100 LET OD SMRTI SV. BENEDIKTA MENNI

Před necelým rokem 24. dubna 2014 zažilo francouzské město Dinan velkou slavnost připomínky 100 let od úmrtí milosrdného bratra sv. Benedikta Menni. Generální představený řádu br. Jesus Etayo společně s generální představenou Milosrdných sester Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kterou Benedikt Menni založil, rozhodli, že se v následujícím roce nechají inspirovat odkazem sv. Benedikta Menni a v obou řeholích budou jeho příklad připomínat.

Datum 24. dubna 2015, jakožto závěrečný den připomínky Benedikta Menni, br. Jesus zmínil ve svém dopise bratřím a spolupracovníkům jako významnou událost právě probíhajícího „roku povolání k hospitalitě“.

Krátký životopis sv. Benedikta Menni, kterému je zasvěcená klášterní kaple v brněnském konventu, naleznete na našem webu.

vp

sv. Benedikt Menni

KONGRES HISTORIKŮ

Ve dnech 27. a 28. března 2015 proběhl v brněnském klášteře milosrdných bratří kongres věnovaný historii řádu v původní germánské provincii, kam patřily i současné české konventy.

Setkání historiků z celé střední Evropy bylo zorganizováno v rámci projektu „Provincia germania de Orde Hospitalario Sancti Johannis de Deo per annum 1780“. Ten vznikl před třemi lety s cílem koordinovat výzkum odborníků na historii působení řádu. Historicky poprvé tak vznikla platforma obsahující téměř všechny aspekty působení řádu, které si zaslouží zmapování, a na kterou je možné volně navazovat. Projekt se zaměřuje na období od příchodu br. Gabriela Ferrary do Valtic až do roku 1780. Jedná se tedy o poměrně krátké období, během kterého však vznikly všechny konventy řádu na území dnešní ČR.

Vedle knih nemocných, které byly poprvé běžně užívány až u řádových bratří, a ze kterých vychází dnešní moderní způsob evidence pacientů, se kongres věnoval kulturně historickému přínosu řádu, a to včetně jeho hudebního, uměleckého a literárního archivu, odbornému přínosu v medicíně, lékárnictví a ošetrovatelství, např. na poli botaniky či anesteziologie, anebo významu šlechtických mecenášů, kteří řád podporovali.

RESTAUROVÁNÍ SOCH

Návštěvníkům konventního kostela sv. Leopolda v Brně ani náhodným kolemjdoucím po ulici Vídeňské v Brně jistě neuniklo zahájení rekonstrukce sochařské výzdoby průčelí tohoto pozdně barokního kostela.

Jedná se o čtveřici soch z 18. století – při pohledu zleva jsou to sv. Jan Nepomucký od neznámého autora, sousoší Piety sochaře O. Schweigela, socha Krista - Ecce homo od J. Ch. Pröbstela a socha sv. Jana z Boha od J. A. Nesmanna. První tři jmenované sochy byly na své dnešní místo přeneseny teprve po II. světové válce, a to z nedalekého tzv. Dlouhého mostu přes Svatku. Socha sv. Jana z Boha byla přemístěna neznámo odkud.

Konvent přistoupil v roce 2014 k rekonstrukci všech čtyř soch včetně jejich podstavců na základě odborného posudku akademického sochaře a restaurátora pana Martina Kovaříka. V tomto roce byly v první etapě projektu sneseny dvě sochy vpravo od portálu kostela a odborně zrestaurovány pod vedením akademické sochařky MgA. Radky Levínské.

Rozepisovat se o celém procesu restaurování přesahuje možnosti autora i kapacity této stránky, a tak nezbyvá než konstatovat, že dnes již

stojí obě zrestaurované sochy v plné kráse v ateliéru a jsou připravené k osazení. O budoucím umístění rekonstruovaných soch však zatím není s ohledem na jejich historickou hodnotu rozhodnuto, neboť podmínky v místě jejich původního umístění způsobují rychlou degradaci materiálu a dochází k nadměrnému poškozování soch. Konvent ve spolupráci s orgány památkové péče nyní hledá vhodné řešení tak, aby cenné sochy nebyly nadále nadměrně zatěžovány a zároveň byla uspokojivě vyřešena výzdoba průčelí konventního kostela.

V druhé etapě projektu, s jejíž realizací se počítá pro tento rok, bude provedena rekonstrukce zbylých dvou soch, které jsou umístěny vlevo od portálu kostela. Projekt financuje ze svých prostředků Řád milosrdných bratří s finanční podporou Jihomoravského kraje.

Jan Švorc

DUCHOVNÍ PÉČE U NEMOCNÝCH

Katolická asociace nemocničních kaplanů v ČR (KANK) je poměrně mladá organizace, přesto však zaznamenává značné úspěchy v oblasti svého poslání – duchovní služba u nemocných.

Cíl asociace je koordinovat činnost katolických nemocničních kaplanů a zajistit jejich službu tam, kde může být potřebná. Zpravidla to jsou větší nemocnice a hospice, snaží se ale obstarat duchovní službu i u jednotlivců, všude tam, kde jsou k nemocnému přizváni.

Práce kaplanů není pouze v podávání svátostí, ve skutečnosti je mnohem širší a nabízí své služby nejenom nemocným samotným. V nové rubrice věnované KANK se vám pokusíme jejich práci přiblížit. V každém následujícím čísle zpravodaje se budeme věnovat jednomu konkrétnímu tématu – od hledání smyslu života, bolesti a utrpení, přes přijetí nemoci či smrti mezilidské vztahy nemocí či smrti poznamenaných, až po vytváření vztahu s Bohem.

Marta Hošťálková

Katolická asociace nemocničních kaplanů v ČR

KDO JE TO NEMOCNIČNÍ KAPLAN?

„Nemocniční kaplan“ je mezinárodní označení pro osobu, muže i ženu, laika i kněze, která vykonává pastorační péči ve zdravotnických, příp. sociálních službách. Působí na základě pověření daného svou církví a smlouvy s nemocnicí.

Nemocniční kaplani nabízejí všem pacientům, jejich příbuzným, pozůstalým, pracovníkům ve zdravotnictví:

- osobní rozhovory
- lidskou blízkost a doprovázení v době nemoci
- hledání naděje, smyslu nemoci a utrpení
- průvodce v těžkém období ztráty blízkého člověka
- četbu z Písma svatého
- společnou modlitbu
- slavení svátostí
- zprostředkování kontaktu na katolické kněze a duchovní jiných křesťanských církvích registrovaných v ČR.

Kontakty na nemocniční kaplany a informace o jejich službě se nacházejí na webových stránkách Katolické asociace nemocničních kaplanů v České republice: <http://kaplan-nemocnice.cz/>.

**KATOLICKÁ ASOCIACE
NEMOCNIČNÍCH KAPLANŮ
V ČESKÉ REPUBLICE**

T_oBIT

Kontakty:

www.tobit.cz

e-mail: tobit@tobit.cz

tel.: +420 604 100 472

Působivou iniciativou, která vznikla teprve před nedávnem, je spolek Tobit. Ten se věnuje problematice dětí zemřelých ještě před narozením. Naše brněnská nemocnice s tímto spolkem navázala spolupráci, aby společně řešila situace, kdy v ní děti zemřelé před narozením zůstávají opuštěné, a snažila se tak zajistit důstojné pochování jejich lidských pozůstatků.

Nejsou to ale pouze tyto případy. Mnohdy žádají o pomoc a asistenci sami rodiče, aby jejich zemřelé dítě bylo důstojně pochováno a bylo s ním zacházeno jako s člověkem. O bližší informace jsme poprosili Alenu

Pobořilovou ze Zlínska, členku Rady spolku Tobit.

Jaké má poslání spolek Tobit?

Naši snahou je zajistit pietní zacházení s dětmi zemřelými před narozením a jejich pohřbívání. Chceme, aby bylo respektováno právo rodičů a byla jim ponechána volba, zda chtějí či nechtějí své mrtvě narozené dítě pohřbit. V případě, že se z nějakého důvodu o své mrtvě narozené dítě nechtějí nebo nemohou postarat, zajistíme jeho pohřbení my, aby neskončilo v nemocničním odpadu.

Co nabízí spolek společnosti a zvláště pak rodičům, jejichž dítě zemřelo před narozením?

Smrt je obecně tabuizované téma, obzvlášť pak smrt dětí mrtvě narozených. Pokud někdo například nepracuje ve zdravotnictví nebo se s touto ztrátou v rodině dosud nesetkal, vůbec netuší, že tyto děti, pokud si je rodiče sami nepohřbí, končí v nemocničním odpadu. Společnost se většinou domnívá, že mrtvě narozené děti si musí rodiče pohřbit sami, nebo že se o to postará nemocnice. Skutečnost je ale jiná. Pohřbívací povinnost nemá nikdo. Pokud zemře dítě až po porodu a rodina neprojeví zájem o jeho pohřbení do 96 hodin od oznámení o úmrtí, pohřbí ho na své náklady obec. Totéž platí např. o bezdomovcích nebo lidech bez totožnosti. Ale mrtvě narozené miminko není v našem právním systému uvedeno jako lidský pozůstatek, proto nemá vždy šanci na důstojné pohřbení. A to bychom chtěli změnit. Troufám si říci, že naší činností otevíráme oči všem.

V konkrétních případech nabízíme rodičům pomoc tím, že jim v této bolestné životní situaci poskytneme rady, návod, jak postupovat, co dělat. Rodiče jsou často v šoku a ze strany většiny porodnic jim není pro jejich rozhodnutí dáván dostatečný časový prostor, ani poskytovány informace, jak postupovat. Už vůbec není kladen důraz na to, že rozloučení se s miminkem a jeho pohřbení může mít nesmírně kladný vliv na jejich vyrovnávání se s přijetím této ztráty, k čemuž jim nabízíme také sdílení svépomocných skupin rodičů.

Pomoc rodičům má i duchovní rozměr. Díky iniciativě s. Mlady Kyselákové z Kongregace sester svatých Cyrila a Metoděje vznikla záhy po vzniku naší organizace křesťanská sekce a začaly se sloužit mše za úmysly rodičů dětí zemřelých před narozením, které mají již od loňského roku čtvrtletní pravidelnost.

Jak vypadá spolupráce se zdravotnickými zařízeními? Jsou lékaři a vedení zařízení vstřícní, když je požádáte o spolupráci?

Nemocnice Jihlava, Nemocnice Milosrdných bratří, Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Městská nemocnice Ostrava – to jsou naše „Tobití nemocnice“ řazené chronologicky podle data uzavření smlouvy o spolupráci. Je znatelný rozdíl, pokud o ni žádáme my, nebo jsme osloveni samotnou nemocnicí, což bylo zatím ojedinělé. Ze strany nemocnic spíše převažuje rozpačitost. Velice vstřícní byli v Jihlavě, kde jsme měli možnost mluvit s celým vedením zdravotnického zařízení, včetně patologů provádějících pitvy dětí zemřelých před narozením a nelékařského zdravotnického personálu, což bylo také velmi důležité. Aktivně spolupracujeme také se statutárním městem Liberec, které se o naše aktivity samo zajímalo. Prostřednictvím sociální pracovnice jejich magistrátu jsme informováni o těchto opuštěných dětech za celé správní území města. Nemocnicím doporučujeme vydat interní předpisy, podle

kterých mají jejich zaměstnanci postupovat v případě opuštěného mrtvě narozeného dítěte. Většinou trvá mnoho měsíců, než se právní oddělení nemocnice vyjádří k našemu návrhu smlouvy o spolupráci. Oslovovat všechny nemocnice najednou, bez osobního jednání, nechceme.

V čem byl, anebo stále je, největší nedostatek našeho právního systému v zacházení s dětmi zemřelými před narozením? Má spolek Tobit nějaké úspěchy v této problematice?

Jako největší nedostatek vnímáme, že v zákoně o pohřebnictví není mrtvě narozené dítě zahrnuto mezi lidské pozůstatky. Zahrnutí mrtvě narozených dětí do odpadu je v České republice běžná praxe. Rodiče nemají nárok na vydání těla dítěte zemřelého před narozením.

„Rodiče nemají nárok na vydání těla dítěte zemřelého před narozením.“

Spolek Tobit navrhl novelu zákona o pohřebnictví a zákona o zdravotních službách. Celé znění návrhu a důvodové zprávy si můžete prostudovat na našich webových stránkách.

Na koho se můžeme obrátit s prosbou o pomoc anebo asistenci, když se sami dostaneme do situace, kdy nám nebo někomu blízkému zemře dítě před narozením a my žádáme o důstojné zacházení – s dítětem i s námi?

Pohřební mše svatá sloužená za přítomnosti plodu po potratu v kostele sv. Víta, Bojanov 2013 | FOTO: Tomáš Kotrlý

Kontaktovat nás můžete písemně i telefonicky. Ačkoli máme sídlo v Praze, jsme ochotni pomoci na celém území České republiky. Ve svých řadách máme nejen rodiče po této ztrátě, ale i nemocniční kaplany, poradce pro pozůstalé a psychology. Bližší informace jsme samozřejmě připraveni poskytnout komukoli, koho toto téma zajímá, a uvítáme jakoukoliv podporu široké veřejnosti.

Odkud pochází název spolku – Tobit?

Inspirovali jsme se příběhem Tóbita z kmene Neftalí, otce Tóbijáše, jedné z hlavních postav stejnojmenné deuterokanonické knihy. Žil na přelomu 7. a 8. století před n. l. v exilu. Prožíval těžkosti za vlády krále Sancheríba, který nechával jeho zajaté soukmenovce popravit, kdy se mu zlíbilo. Tóbit jejich nepohřbená těla pochovával, čímž na sebe přivolával hněv Asyřanů. A když kvůli pohřbívání přerušil slavnost, kterou pořádal, dočkal se posměchu nejen sousedů, ale i vlastní manželky.

NOVÉ VYBAVENÍ SLOUŽÍ NEMOCNÝM

■ AUTOTRAKČNÍ LEHÁTKO

Pro rehabilitační ambulanci jsme zakoupili autotrakční lehátko, které má blahodárné účinky na celý organismus, slouží k léčení nemocných a k prevenci.

Obrácená poloha působí dobře na celý organismus, a to do té míry, že by ji měl každý praktikovat alespoň 1x denně. Předností autotrakčního lehátka je velmi snadné provádění léčby a velká efektivita, jak v rámci prevence, tak i léčby řady onemocnění.

Systém využití

- ❑ zlepšuje statiku páteře a napravuje jejich poruchy
- ❑ léčba bolestivých vertebrogenních syndromů
- ❑ mimořádně dobré účinky na zažívací ústrojí a jeho přídatné žlázy, zejména na játra
- ❑ protažení zkrácených svalů a šlach v oblasti dolní končetiny, uvolnění kloubů
- ❑ zlepšení celkového uvolnění a relaxace

- ❑ zlepšení stavů zhoršeného usínání
- ❑ vysoké terapeutické účinky
- ❑ pozitivní účinky na krevní oběh a nervový systém
- ❑ regenerační účinky na pokožku obličeje, podpora růstu vlasů
- ❑ zlepšení celkové tělesné kondice
- ❑ odstranění migrén a bolestí hlavy

autotrakční lehátko | FOTO: Archiv NMB Vizovice

Použití autotrakčního lehátko

Upínka na nohy je volně nastavitelná do požadované výšky tak, abychom byli vzhledem k ose otáčení v těžišti.

To nám umožní dosáhnout změny polohy lehátko postupným zvedáním paží k hlavě. Lehátko se s námi začne přetáčet a podle svých požadavků si můžeme vypořádat jakýkoliv úhel sklonu až do polohy svislé hlavou dolů. Návrat provádíme přitážením těla do výpletu (jen v poloze svislé) a pozvolným návratem paží k pasu.

Při prvních aplikacích svislé polohy je nutná přítomnost druhé osoby.

Výrobek je schválen SÚKL, registrován na MZ a je chráněn ochranným dokumentem patentu.

50 Kč/15 min.

TERAPEUTICKÝ LASER

Na našem pracovišti využíváme v rámci fyzikální terapie nový jednodokanálový laser BTL-5110, který představuje to nejlepší v laserové terapii.

Podstata laseru spočívá ve stimulované emisi světla.

K léčbě používáme infračervenou a červenou laserovou sondu a infračervenou sprchu s nejvyšším výkonem, která umožňuje ozařovat velké plochy za výrazně kratší čas.

Účinky

- ❑ biochemické účinky (ovlivnění enzymatických reakcí)
- ❑ bioelektrické účinky (ovlivnění fyziologické funkce buněk)
- ❑ podpora mikrocirkulace
- ❑ stimulace buněčného metabolismu
- ❑ urychlení regenerace poškozených nervových a kostních tkání
- ❑ zlepšení metabolismu kůže
- ❑ protizánětlivý
- ❑ analgetický (protibolestivý)

Indikace

- ❑ kožní ošetření - jizvy, otevřené rány, pooperační rány, bércové vředy, akné, opary, redukce rozšířených žilek, strie
- ❑ patní ostruhy, bolesti šlachových úponů - tenisový loket, bolesti Achillovy šlachy...
- ❑ revmatická artritida
- ❑ degenerativní artróza
- ❑ chronické bolesti zad
- ❑ tinitus - pískání v uších

Frekvence procedur

Dle indikace

70 - 100 Kč za jednu aplikaci

*Petr Mišut
NMB Vizovice*

PRVNÍ DEN BEZ MAMINKY

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD PROBLEMATIKOU INKLUZE VE ŠKOLSTVÍ

V současné době probíhají napříč odbornou i laickou veřejností diskuse na téma inkluzivního vzdělávání v našich školách. Odborníci, laici i samotní lidé s postižením vyjadřují svůj názor k možnostem společného vzdělávání dětí s postižením s dětmi bez postižení, aby přispěli svou zkušeností, svým poznáním i názorem k tak hlubokému a důležitému tématu, kterým je segregace nebo integrace, oddělené či společné soužití a vzdělávání. Je dobré a pro dítě užitečné, když je i se svým hendikepem včleněno mezi zdravé děti? Netrpí odmítnutím, šikanou, nemožností se s ostatními měřit, netrpí ostatní děti tím, že musejí na dítě čekat a brát ohledy? A je reálné takovou třídu, kde je dítě s nějakými speciálními potřebami, zvládnout a naplnit všechny dané cíle vzdělávání?

Na otázky spojené s integrací či inkluzí ve vzdělávání však ne vždy existuje jednoduchá odpověď. Není pochyb o tom, že samotný proces společného žití ve společnosti je dobrý, zdravý a je tím nejlepším přístupem, ke kterému lidstvo během svých dějin dospělo. Ve vzdělávacím procesu však k úspěšné integraci patří nejen ochota spolupráce rodiny se školou a podpora příslušného pedagogického poradenského zařízení, ale také vhodné podmínky, které integraci dítěte s těžším postižením umožní. Kromě vybavení se jedná v první řadě o podmínky personální, o to, aby učitelé měli ke vzdělávání dětí s postižením nejen kladný přístup, ale také dostatek informací a času. A právě čas je obvykle jedna z velkých bariér a důvod, proč se školy integraci občas brání. Je totiž v jejich podmínkách nereálná. Dalším důležitým aspektem, který je třeba brát v úvahu, je druh postižení. Ne vždy je možné dítě integrovat, byť by tomu i všechny strany byly nakloněny. Existují jistě tak závažná postižení v oblasti mentální i tělesné, že škola hlavního

vzdělávacího proudu nemůže při sebelepší snaze zajistit dobré podmínky pro vzdělávání dítěte. O vhodnosti či nevhodnosti zařazení dítěte do konkrétního typu školy pak rozhoduje dle platné školské legislativy pedagogické poradenské zařízení.

Mateřská škola, kterou zřídili milosrdní bratři v minulém roce, je příkladem místa, kde se integrace dětí s postižením daří a nedá se říct, že by jejich přítomnost byla někomu ze zúčastněných stran ke škodě a na obtíž. Chlapeček s postižením (atypickým autismem) si společenství ostatních dětí s radostí užívá a ostatní děti mají příležitost učit se, že „lidé jsou různí“, že „se každý musí něco učit“, že „někdo to má na světě těžší, a je potřeba mu pomoci“. Učí se, že být ohleduplný je správné a do budoucího života prospěšné. Příležitost k zastavení se mají i rodiče dětí. Všude – v šatně, na toaletách, ve třídě vidí piktogramy, které integrovanému dítěti s autismem pomáhají lépe se zorientovat v prostorách i činnostech. Možná si o to více uvědomují, jaké milosti se jim dostalo na jejich zdravých, byť někdy neposedných dětech. Z dotazníku spokojenosti, který rodiče vyplňovali po několika měsících provozu školky, dokonce vyplývá, že otevřenost školky k přítomnosti dětí s postižením je něco, čeho si rodiče zdravých dětí cení a jsou za ni vděční.

PRVNÍ DEN BEZ MAMINKY

Ondra chodí do školky od samého začátku jejího vzniku, tedy od října 2013, kdy byly prostory „Benjamínku“ otevřeny. Protože však bylo zřetelné, že jeho přítomnost ve školce bude vyžadovat speciální podporu, mohl být přijat jen s příslibem asistence jeho maminky, která mu takto vypomáhala po celý rok a ještě několik měsíců k tomu. Počínaje únorem 2015 však došlo k velké změně v jeho životě, životě jeho maminky i naší školky, protože mohla díky navýšení finančních prostředků z ministerstva nastoupit nová pracovnice – pedagogická asistentka, která maminku v její roli vystřídala. Na tento okamžik jsme se všichni moc těšili, protože jsme věděli, že je pro další vývoj a zrání chlapce nezbytný, ale zároveň jsme s obavou očekávali, jak si s nastalou změnou poradí. Dnu výměny maminky Lucie za novou tetu Mirku předcházely velké přípravy, výroba nových piktogramů (s portrétem tety Mirky), ale i příprava na možnost objevení se úzkosti ze ztráty jistoty a bezpečí v podobě maminky. K překvapení nás všech, co jsme tuto změnu s Ondrou a jeho rodinou prožívali, došlo ale k něčemu, co nás opravdu upřímně zaskočilo a potěšilo. Výměnu tety Mirky za maminku Lucii totiž prožívaly kromě nás také všechny děti

ve školce. Nešlo však jen o zaregistrování změny. Naši tři a čtyřletí kamarádi se zamýšleli nad tím, „jaké to pro Ondru je, když tu dnes už maminku nemá“, zda mu „náhodou není smutno“ a jak by ho mohli podpořit. Všichni s ním chtěli jít za ruku na procházce, všichni ho povzbuzovali, že je už velký, a proto už může být ve školce bez maminky. Všichni byli hrdí, že Ondra svoji novou roli velkého kluka zvládl a odpoledne tuto velkou událost dokonce hlásili svým mamin-

kám. A my velcí, kteří děti ve školce sledujeme, jak se učí, jak se chovají, jak jsou k sobě empatičtí a vnímaví, jsme získali přesvědčení, že děti dostávají opravdu dobrý základ do budoucna, a to i díky nutnosti se občas přizpůsobit slabšímu, potřebě počkat nebo snaze porozumět nedokonalé komunikaci kamaráda, jehož řeč je zatím nesrozumitelná. Jak je vidět, inkluze je rozhodně dobrá cesta a jsou-li pro ni podmínky a spojí-li rodiče, učitelé a zřizovatel síly, je k užítku všem.

*Bc. Petra Škrdlíková
ředitelka MŠMB*

TICHÁ SRDCE ALENA JEŽKOVÁ

Kniha Aleny Ježkové *Tichá srdce – kláštery a jejich lidé* vydané v nakladatelství Práh představuje šest nejvýznamnějších řeholních řádů a na 60 klášterů Čech a Moravy. Současně přináší téměř tři desítky rozhovorů s představenými klášterů, řeholníky a řeholnicemi, které čtenáři otevírají svět lidí, jenž žijí jiným než běžným způsobem života. Vzpomínky starších pamětníků jsou současně otřesným svědectvím o historii naší země ve 20. století. Text doplňuje na 150 působivých černobílých fotografií Jiřího Chalupy.

Autorka Alena Ježková v těchto dnech dokončuje druhý díl publikace, kde bude velký prostor věnován i působení řádu milosrdných bratří na našem území. Druhý díl *Tichých srdcí* vyjde už v červnu 2015. Více o publikaci a autorce naleznete na

www.alenajezkova.cz.

ZAMYŠLENÍ K DOBĚ POSTNÍ A VELIKONOČNÍMU TRIDUU

BŮH PONÍŽENÝ | P. VOJTĚCH VÁCLAV MÁLEK, OH

Rozdíl Bůh – člověk je propastný vzhledem k Boží existenci, tvůrčí moci, moudrosti, dokonalosti, svatosti a lásce. Avšak vzhledem k přístupu vůči člověku jakoby byl rovnocenný.

Ježíš Kristus jako Syn Boží se nekonečně snížil tím, že na sebe vzal lidské tělo a jeho ponížení ještě pokračovalo v tom, že na sebe vzal utrpení, kříž a všechnu potupu od člověka, který je jeho tvorem, čili zcela závislý a podřízený. Kristus se snížil až k nedostatkům, chybám a hříchům každého z nás. Kristus Pán je stále ochoten se snižovat k člověku v jeho prospěch, pro jeho spásu. Člověk naopak má tendenci se povyšovat na Boží úroveň, anebo dokonce nad něho, a to vždycky ke své škodě, ke své zkáze.

Rozsah ponížení Syna Božího je závrtný. Rozsah ponížení člověka je minimální. Člověk nemůže opustit své člověčenství a snížit se k někomu, kdo je méně než on. Pod člověkem je zvíře, k tomu se snižovat nemá, protože tím by degradoval sám sebe a urážel by Boha. Bůh žádá od člověka, aby si o sobě nemyslel to, co není, ani nemůže být. Přeje si, aby se ke svému

prospěchu a užitku snížil na úroveň, na kterou ho Bůh postavil. To znamená, aby stále uznával svou závislost na Stvořiteli, aby si byl vědom své ubohosti, kdykoliv opustí Boha, aby svému Dobrodinci splácel vděčností a láskou. Tomuto stavu u člověka říkáme pokora, ---

Pokora není patolízalství, ale pravda a upřímnost. Pokora je nezkreslený, skutečný stav člověka, jak se jeví před Bohem. Jen tento stav zdravé, opravdové pokory vede člověka na úroveň, z které ho Bůh povýší k sobě, zatímco člověka, který se v domýšlivosti a pýše povýšil sám, může Bůh i při své všemohoucnosti jen srazit dolů.

Závěrem můžeme říci, že člověk se může úspěšně setkat s Bohem jen na té úrovni, na které je podle Boží vůle plně člověkem, ani o nic méně či více.

Rozdíl Bůh–člověk se tedy zmenšuje stupněm a intenzitou lásky, jakou odpovídá na maximum lásky Boží a naopak zvětšuje se, jestliže člověk neodpovídá Bohu láskou, ale netečností, která může vést až k nenávisti...

BL. OLALLO VALDÉS, OH

(1820 - 1889) | PAMÁTKA 12. ÚNORA

Narodil se v Havaně na Kubě 12. února 1820 a do komunity v Camaguey řádu milosrdných bratří vstoupil ve svých 15 letech. Dalších 54 let zde dokazoval věrnost svému povolání hospitality, a to i přes nesmírně náročné podmínky. Našel sílu žít věrně v kontemplaci nad Kristovým křížem. Jeho nejdražší bratři byli lidé chudí a bez domova, otroci a vězni, opuštěné děti a staří, nemocní, malomocní a umírající. V době epidemie cholery a neštovic se těmito lidem věnoval a pečoval o ně, a přesto se nikdy nenakazil. Žil skromným životem v chudobě, ale bohatým na ctnosti a svědectví apoštolátu. Zemřel 7. března 1889. Blahořečen byl 29. listopadu 2008 papežem Benediktem XVI.

MODLITBA

Všemohoucí Otče, který jsi nám životem blahoslaveného José Olallo Valdése daroval krásný příklad milosrdenství vůči nemocným a potřebným, dej na jeho přímělu, ať můžeme napodobovat našeho Pána Ježíše Krista, milosrdného samaritána, který je Bůh a žije a kraluje v jednotě s Duchem Svatým na věky věků.

Amen

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

sv. Jan z Boha

Připomeňte si Pána našeho Ježíše Krista a jeho spasitelné utrpení, který obnovil dobro tím, že na něm bylo spácháno zlo. Tak i vy budete muset činit, milý synu, abyste, až vejdete do nemocnice, dovedl rozpoznat dobro od zla.

(z dopisu Luigi Battistovi)

Náš Pán ví lépe než vy, co chce činit s vašimi syny a dcerami. To vše, co učiní, musíte přijmout a mít za dobré.

(z prvního dopisu Gutierre Lassovi)

Rozjímáme-li o velikosti Božího milosrdenství, nikdy nepřestaneme dělat dobro, můžeme-li. Neboť když z lásky k Bohu dáváme chudým to, co on sám nám dal a dává, pak nám to slibuje odplatit stonásobně blažeností své lásky na věčnosti. Jak šťastná to mzda a užitek!

(z prvního dopisu vévodkyni de Sessa)

// CITÁT //

*„Kde není úcta ke starým,
není ani budoucnost pro mladé.“*

papež František

KALENDÁŘ AKCÍ

DUBEN 2015

9. | Čtvrtek | 18:00

Adorace před Nejsvětější svátostí
kostele sv. Leopolda v Brně

KVĚTEN 2015

5. | Úterý

Koncert Symfonického orchestru Sokola
Brno I. a klavíristy Jana Vojtka
kostel sv. Šimona a Judy, Praha

14. | Čtvrtek | 18:00

Adorace před nejsvětější svátostí
kostel sv. Leopolda, Brno

29. | Pátek

Noc kostelů - Brno, Praha, Valtice, Letovice
více na www.nockostelu.cz

ČERVEN 2015

4. | Čtvrtek | 17:30

Vernisáž obrázků dětí naší brněnské školky
vstupní hala NMB Brno, Polní 3

11. | Čtvrtek | 18:00

Adorace před nejsvětější svátostí
kostel sv. Leopolda, Brno

19. - 20. | Čtvrtek | 18:00

400 let Milosrdných bratří v Grazu (AT)

27. | Sobota

Noc klášterů
konvent milosrdných bratří, Bratislava (SK)

TIRÁŽ

Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha - Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách řádu, o jeho historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha - Milosrdní bratři
(pro svoji vnitřní potřebu)

Vídeňská 228/7, 639 00 Brno,
IČ: 15531678,

www.milosrdni.cz
sekretariat@milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319

Redakce:

Bc. Vít Pospichal
Petr Vojtek
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

archiv OH,

Tisk:

Didot, spol. s r.o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, „obálkování“ a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejkvalitnější provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:

1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

„Per corpus ad animam“

- 1 Konvent a kostel sv. Leopolda, lékárna, nemocnice, koncertní sál, mateřská škola
- 2 Konvent a kostel sv. Václava, lékárna, nemocnice
- 3 Nemocnice Milosrdných bratří
- 4 Kostel sv. Augustina
- 5 Kostel sv. Šimona a Judy, FOK Praha
- 6 Kostel sv. Jana Nepomuckého
- 7 Kostel Narození Panny Marie

MILOSRDNÍ BRATŘI V ČECHÁCH A NA MORAVĚ

Hospitálský řád sv. Jana z Boha je společenství řeholníků zasvěcených službě nemocným. „Per corpus ad animam“ – „Tělem k duši“. Toto heslo je naplňováno svědectvím služby trpícím a nemocnému bližnímu, jak k tomu vyzývá sám Ježíš Kristus.

Bez ohledu na původ, národnost, náboženství, pohlaví či sociální postavení pomáhají bratři a spolupracovníci lidem skrze hospitalitu, křesťanskou péči o nemocné a potřebné. Starají se o pacienty dlouhodobě nemocné, zdravotně postižené, umírající, věnují se lidem s drogovou závislostí, hledají způsob, jak pomoci bezdomovcům a samozřejmě dělají mnoho dalšího. V každé zemi světa se tak zaměřují na nejvíce problematickou oblast, kde je jejich práce potřeba.

Původní českomoravská řádová provincie se v minulých letech stala součástí rakouské řádové provincie, která reprezentuje milosrdné bratry v celé střední Evropě. V ČR šest bratří a přes sto jejich spolupracovníků provozuje nemocnici ve Vizovicích, lékárny v Brně a Letovicích, mateřskou školu a společenský sál v Brně. Participují na provozu Nemocnice Milosrdných bratří v Brně a koncertním sále FOK v Praze. Spolupracují s NMB Letovice, se společnostmi Babybox, Anonymní alkoholici, Podané ruce a dalšími.